

[Nørmann Andersen.]

kan også have sin store betydning, hvor det drejer sig om kommunalpolitiske eller statslige beslutninger om igangsættelse af større bygge- og anlægsarbejder, idet arbejdskraftsituationen jo altid påvirkes af sådanne arbejder, og det kan komme til at virke uheldigt, såfremt noget sådant igangsættes, hvor arbejdskraften egentlig burde anvendes andre steder, og hvor et initiativ måske allerede er taget. Man må derfor forstå, at en gensidig orientering kan have sin store betydning, og det behøver absolut ikke at være utidig indblanding.

Endvidere er det tanken med lovforslaget, at landsarbejdsnævnet får et mere direkte medansvar og medindflydelse på forbruget af arbejdsformidlingens midler til de forskellige opgaver. Der er for mig ikke nogen tvivl om, at dette ansvar vil medføre, at de valgte medlemmer derved vil føle sig mere engageret, hvilket igen vil medføre en større udadvendt aktivitet. Flere opgaver kan blive taget op og måske løses på en mere tilfredsstillende måde. Negative kræfter kan selvfølgelig påstå, at de her omtalte lovændringer er en beskæring af arbejdsformidlingens område. Hertil vil jeg sige, at jeg tværtimod opfatter ændringerne som en styrkelse og en hjælp i arbejdsformidlingens daglige arbejde.

Ganske vist er det noget nyt, der skal forsøges, men da alle parter må være interesseret i, at opgaver, der passerer arbejdsformidlingen og de dermed beslægtede organer, bliver løst på en tilfredsstillende måde, er det min tro, at det positive og åbne samarbejde, der er nødvendigt herfor, vil være til stede. I modsat fald kan man jo ikke forvente, at det nye system vil leve op til de gode tanker, der ligger bag forslaget.

I øvrigt tror jeg, at den medleven, der er nødvendig både for at få loven til at virke og at få de valgte nævnsmedlemmer engageret i de aktive opgaver, forstærkes ved bestemmelsen om, at nævnene nu skal vælge deres formand, idet man herefter vil kunne vælge virkelig interesserede personer, personer, der kender til problemerne, og som er i stand til at skabe aktivitet omkring sig, så ikke alt ender i snak omkring de gode ideer.

Ydermere vil det virke animerende, at nævnsmedlemmerne får mere indflydelse

såvel på det budgetmæssige område som ved det løbende forbrug af tilstillede midler, hvilket jo også er det arbejdsmarkedspolitiske udvalgs mening.

Der er for mig ikke nogen tvivl om, at når arbejdsministeren så positivt er gået ind for de nye tanker på baggrund af den erfaring, den eksisterende lovgivning har givet, ja, så har han givet anledning til, at forholdene på disse områder vil blive betydeligt forbedret. Det er vi meget tilfreds med i den socialdemokratiske gruppe, og vi tilsiger en meget velvillig udvalgsbehandling.

Johan Philipsen (V):

Jeg skal på venstres vegne give tilsagn om en velvillig udvalgsbehandling. Jeg finder ingen grund til at fremhæve specielle ting hverken fra fremsættelsestalen, fra lovforslaget eller fra de meget udførlige bemærkninger.

Forslaget er jo født af ønsket om bedre samarbejde lokalt imellem arbejdsmarkedsnævnene og arbejdsformidlingen og på landsbasis i ønsket om et bedre samarbejde mellem arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet. Forslaget er også født i nogen grad af personer, der følte, de havde for lidt at samarbejde om. Når lovforslaget bliver gennemført, får de jo dette ønske opfyldt, og — føjer jeg til — så følger dermed også automatisk en forpligtelse til at få dette samarbejde til at fungere bedst muligt.

Må jeg så kun yderligere føje til, at enhver ændring i hidtil værende organisationsformer jo altid kræver omtanke, også fordi vi hver for sig har haft erfaringer for ændringer, der ikke altid førte til det, som ændringerne har til formål: at tingene skulle glide lettere og ikke tungere, end de gjorde i forvejen. Den anden ting, at flere personer nu bliver involveret i afgørelserne, har jo både en positiv og en negativ side.

Må jeg til sidst udtale det ønske, at de personer, der nu får lejlighed til at være mere engageret i løsningen af opgaverne, må føle sig forpligtet deraf.

Jeg har nogle ganske enkelte mere sekundære spørgsmål, som jeg skal tillade mig at stille i udvalget. Og så vil jeg kun til sidst fremhæve det, der i øvrigt står meget korrekt i bemærkningerne, skrevet med småt, et sted: nødvendigheden af en central bud-